

(de)formation

Bart Gielen – Mariami Tsotadze

Kristof Van Heeschvelde

Marilou van Lierop – Nicolas Van Parys

Willem Vermeersch – Batist Vermeulen

7/6 – 29/6

UNFRAMED
gallery

(de)formation

Groepsshow 7/6 – 29/6

Vernissage 7/6 van 13u tot 20u

Opening: elke zaterdag en zondag in juni, van 13u tot 18u

Unframed Gallery – Hoogpoort 59 – 9000 GENT

www.unframedgallery.be

Voor haar derde tentoonstelling kiest Unframed Gallery ervoor om zeven kunstenaars samen te brengen onder één dak.

Over twee verdiepingen ontvouwt zich een caleidoscopisch landschap van visies, stemmen en materialen. Willem Vermeersch, Nicolas Van Parys, Kristof Van Heeschvelde, Marilou van Lierop, Bart Gielen, Batist Vermeulen en Mariami Tsotadze tonen er hun werk.

Zeven artistieke handschriften. Zeven eigenzinnige benaderingen. Eén gedeelde ruimte.

Wat ontstaat, is geen compromis, maar een spanningsveld. Een levendige clash van beeldtaal en betekenis, die niet vraagt om uitleg, maar uitnodigt tot aanvoelen.

Deze groepsshow is geen poging tot verklaren, maar een oefening in verwondering.

Niet het begrijpen staat centraal, wel het stilstaan. In een wereld waar beelden flitsen en verdwijnen, kiezen we voor werk dat blijft hangen. Dat raakt. Dat verstoort en verleidt tegelijk.

Wat deze zeven kunstenaars bindt, is hun vermogen om de realiteit te buigen, te vervormen, open te breken. Elk op hun manier. Zonder opsmuk. Zonder handleiding. Je kijkt. Je voelt. En je geeft het zelf betekenis.

Willem Vermeersch: De werken van Willem zijn instinctieve reacties op het geweld van overstimulatie, digitale absorptie en ideaalbeelden. Met verf, potlood of geheel andere middelen baant Willem zich een weg door uiteenlopende stukjes werkelijkheid die we, vaak onbewust, tot ons nemen. Het zijn speelse en fysieke manieren om prikkels te verwerken waarin het persoonlijke en het algemene elkaar raken. Laag na laag komt daarbij alles samen tot een uitgebreide choreografie, waarin opvattingen onophoudelijk worden opgenomen en uitgespuugd.

Nicolas Van Parys: Van Parys' werk verkent de grenzen van transformatie en vervorming, waarbij hij papier en verf herconfigureert tot gelaagde composities. Zijn collages – ontstaan uit fragmenten van oude tijdschriften en boeken – evolueren van voorstudies tot autonome kunstwerken, waar klassieke schilderkunst en hedendaagse beeldcultuur elkaar ontmoeten. Tijd en materie versmelten in zijn werk, waarbij het snijden, herschikken en vertalen in verf een dynamisch en poëtisch proces vormt.

Marilou van Lierop: Het werk van Marilou roept een diepe vervreemding op, een gevoel van ongrijpbaarheid dat ons zowel aantrekt als uitdaagt. Het thema van haar schilderijen: de fragmenten die nooit een compleet geheel vormen, de chaotische structuren die ons uitdagen om betekenis te vinden waar er misschien geen is. Herkenbare elementen zijn altijd aanwezig, maar tegelijkertijd worden ze gevangen in een context van vervreemding en ondoorgrondelijkheid. Deze wereld is zowel herkenbaar als vreemd, en deze spanning is wat haar werk zo intrigerend maakt.

Batist Vermeulen: Een centraal thema in zijn werk is de Condition Humaine – de complexiteit en tegenstrijdigheden van het menselijk bestaan. Batist zoekt naar de barsten in het systeem, die subtiële breuken die vluchtige glimpen van authenticiteit, schoonheid en poëzie bieden. Zijn persoonlijke onzekerheden, dagelijkse observaties en existentiële vragen dienen als uitgangspunt voor een bredere reflectie op het leven. Hij speelt vaak met dualiteiten: gewicht en lichtheid, schoonheid en lelijkheid, hoge en lage cultuur. Deze tegenstellingen zijn zowel thematisch als formeel aanwezig in zijn werk,

met als doel spanning en ongemak uit te lokken.

Mariami Tsotadze: Mariami is een kunstenares die een diep persoonlijke beeldtaal ontwikkelt, geworteld in haar Georgische achtergrond maar universeel in haar zeggingskracht. Haar werk beweegt zich op het snijvlak van herinnering, identiteit en emotionele beleving. Met een gelaagd en vaak intuïtief gebruik van kleur en textuur schept zij werelden waarin het alledaagse en het symbolische met elkaar verweven zijn. Mariami Tsotadze beschouwt schilderen en tekenen als een proces van luisteren — naar materiaal, intuïtie en herinnering. In een tijd waarin beelden vaak vluchtig en overdadig zijn, biedt haar werk ruimte voor traagheid, aandacht en bezinning.

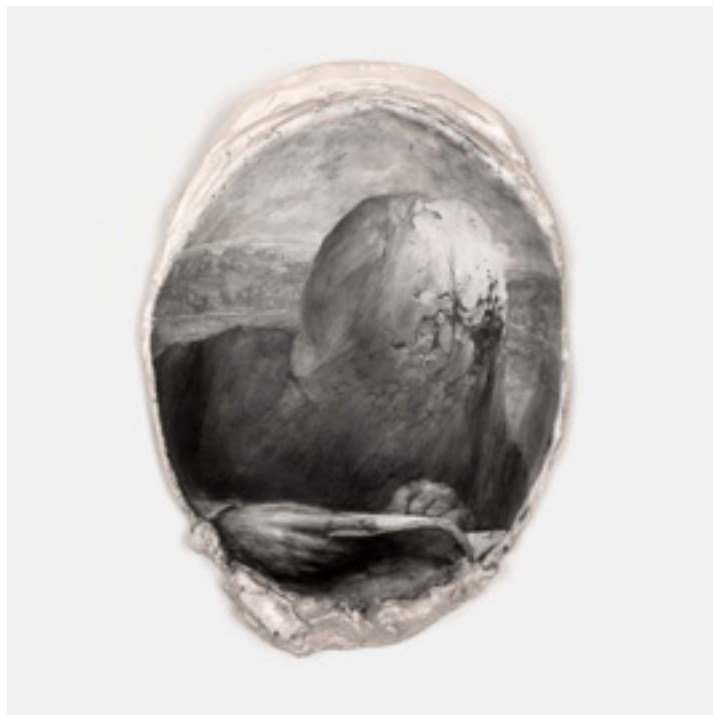
Bart Gielen: Bart combineert op sluwe wijze bestaande beelden uit de kunstgeschiedenis, beelden die afkomstig zijn van het internet, gedrukte media en zijn eigen archief. Hij voegt werelden samen tot ze vonken geven. Vrijblijvend is dit sprokkelen niet. Monumentaliteit en het gecontroleerde spel van licht, donker en kleur maken hem tot een plastisch verteller, niet van een eenduidig verhaal, maar van mooie, ondoorgrondelijke raadsels. Hij maakt van de vertrouwdheid en herkenbaarheid van de beeldtaal een vervreemdend drama. Perspectieven worden aangescherpt, contrasten uitgebuit. Het zijn mogelijke werelden, uit een droomfase of uit een verhitte verbeelding.

Kristof Van Heeschvelde: Kristof haalt de onderwerpen voor zijn schilderijen uit twee vrijwel onuitputtelijke bronnen: enerzijds uit zijn eigen scherpe observaties van het alledaagse menselijke leven en anderzijds die van de ‘serieuze’ kunstgeschiedenis, met name de late middeleeuwen en de barok. Door het bewerken en laten samensmelten van deze 2 bronnen construeert Kristof een unieke, maar toch zeer herkenbare wereld.

Enkele Impressies

Willem Vermeersch

Bart Gielen

Batist Vermeulen

Kristof Van Heeschvelde

Mariami Tsotadze

Nicolas Van Parys

Marilou van Lierop